

Mødet den 29. Septbr. 1921.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Bernt Jensen og Gustav Pedersen.

1. (J. Nr. 471—1921). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Tilbud paa Nedrivning af Folketeatret og Nr. 53 i Banegaardsgade.**

Udvalget indstiller at overdrage begge Ejendomme til Entreprenør **Bitsch** for 10585 Kr.

F o r m a n d e n anbefalede Indstillingen, idet det nævnte Tilbud var det fordelagtigste for Kommunen.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 457—1921). Indstilling fra Lønudvalget om, at der ydes **3 Maaneders Løn og Pension til Skovarbejder Jens Jensens Enke.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Idet Udvalget foreslaar, at der ydes Enken Løn i 3 Maaneder i Lighed med, hvad der i Henhold til Vedtægten ydes Funktionærer, som lønnes efter Lønregulativet, og derefter bevilger hende Pension i Henhold til Reglementet af 27. Januar d. A., fremsendes Sagen til Kasse- og Regnskabsudvalget.«

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 287—1921). Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Forhøjelse af pens. Jordemoder Andreasens Pension.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Lønudvalget indstiller til Byraadet, at der fra 1. April 1921, foreløbig for 1 Aar, tilstaas pens. Distriktsjordemoder Fru Andreassen en aarlig Understøttelse paa Kr. 166,38, saaledes, at hendes Pension plus denne Understøttelse fra nævnte Dato bliver 500 Kr. aarlig.«

J. Chr. Møller spurgte, om det var Meningen, at det kun skulde gælde for 1 Aar, idet Indstillingen ogsaa kunde forstaas, som om Pensionen fremtidig vilde blive 500 Kr. aarlig.

H. P. Christensen svarede, at det var Meningen at bevilge Tilskudet foreløbig for 1 Aar.

Formanden spurgte, om Udvalget kunde strække sig saa langt, at det blev et aarligt Tilskud.

H. P. Christensen kunde godt gaa med dertil, da det vel nok vilde blive Udfaldet alligevel.

Indstillingen vedtoges.

0. (J. Nr. 462—1921). **Andragende fra Lærerinde Frk. F. Thilker om Afsked fra 31. Marts 1922.**

Formanden bemærkede, at Frk. Thilker var en meget veltjent Lærerinde, og man saa nødigt, hun tog sin Afsked; men hun havde Ret dertil, hvorfor Skolekommissionen og Skoleudvalget anbefalede Andragendet.

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 24⁴—1921). **Andragende fra J. G. R. Christensen om Fuldmyndighedsbevilling.**

Anbefaledes.

6. (J. Nr. 12¹²—1921). **Indstilling angaaende Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 477—1921). **Andragende fra Gasværksarbejder P. Nielsen om Afsked med Pension.**

Anbefalet af Lønudvalget.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 269—1921). Henstilling fra Lønudvalget angaaende **Afskedigelse af Overbetjent Paasgaard.**

F o r m a n d e n oplyste, at Hr. Paasgaard havde været syg siden Nytaar og næppe kunde komme sig. Lønudvalget henstillede at give ham Afsked fra 1. Januar 1922; men det var Politimesteren, der meddelte Afsked, og han vilde helst vente hermed til 1. April.

H. P. Christensen mente ikke, der var noget at sige til en Afskedigelse efter et helt Aars Sygdom. Men hvis Byraadet mente, man skulde vente til April, kunde Udvalget jo ikke have noget herimod, særlig da det var en meget veltjent Mand.

V a l d. P e d e r s e n kunde godt tiltræde Tanken i dette Tilfælde; men for Konsekvensernes Skyld var man vist nødt til at holde paa Afskedigelse fra 1. Januar.

F o r m a n d e n sluttede sig hertil. Paasgaard var kendt som en meget pligtopfyldende Mand, men Byraadet havde ogsaa taget lempeligt paa Sagen.

Det vedtoges at henstille til Politimesteren at afskedige Overbetjent Paasgaard fra 1. Januar 1921.

9. (J. Nr. 367—1921). **Andragende om Tilladelse til Nedlæggelse af en Lejlighed i Guldsmedgade Nr. 6.**

Huslejenævnet kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at Ejeren fremskaffer en tilsvarende Lejlighed som Erstatning.

F o r m a n d e n oplyste, at der forelaa en Overenskomst mellem Ejeren, Slagter Ovesen, og Byraadet om Tilbagerykning af Ejendommen, men derved vilde Lejligheden paa 1. Sal blive ødelagt, idet der kun kunde blive een Stue, som Ovesen saa vilde benytte som Kontor. Udvalget havde

henstillet til Nævnet at stille sig velvilligt hertil, idet det var af Betydning for Byen at opnaa en Indrykning paa det snævre Sted. Udvalget ønskede gerne at ekspedere Sagen, saa snart det var gaaet i Orden med Nævnet, for at Ovesen kunde komme i Gang med Arbejdet.

Tiltraadtes.

10. (J. Nr. 456—1921). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om, at der gøres **Forsøg paa at sælge de kommunale Beboelsesbygninger.**

P. P e t e r s e n oplyste, at Hovedgrunden til Udvalgets Forslag om at sælge Ejendommene var den, at man forudsaa den Tid, hvor der var Lejligheder nok i Byen, og saa vilde Administrationen af Kommunens Ejendomme blive næsten umulig. Hidtil var det gaaet nogenlunde, fordi Lejerne frygtede for at blive sagt op; men dette Baand fandtes ikke mere, naar der var Lejligheder nok, og til den Tid vilde Husene ogsaa blive vanskelige at leje ud, i hvert Fald til den store Leje. Det gik op og ned med Byggeriet; f. Eks. i 1901 var Forholdene ikke stort bedre end nu, og et Par Aar derefter var der Overflod af Lejligheder. Men hvis man ventede til den Tid, var Kommunens Ejendomme ikke meget værd og vilde næppe kunne sælges. Beholdt man Ejendommene, vilde det i det lange Løb blive meget dyrt for Kommunen.

H. P. C h r i s t e n s e n tvivlede om, at man for Tiden fik et ordentlig Bud paa Ejendommene, og endnu mindre kunde man vente nogen større Udbetaling. Kommunens Huse var nogle af de bedst byggede i Aarhus, og naar der igen blev Handel med Ejendomme, kunde de muligvis sælges som en Slags Andelsboliger til dem, der boede i

Husene. Taleren vilde derfor anbefale at henhænge Sagen nu og saa eventuelt tage Spørgsmaalet op senere.

A n d r. C h r i s t e n s e n syntes, man godt kunde gøre et Forsøg paa at sælge. Spørgsmaalet var, om man vilde tabe færrest Penge ved at sælge nu end senere; men det kunde man ikke vide, før man prøvede paa at faa Tilbud frem. Man fik næppe Ejendommene solgt som Andels-huse til Anskaffelsessummen, saa Kommunen vilde alligevel faa Tabet. Man burde følge Udvalget og bemyndige det til at gøre et Forsøg.

F o r m a n d e n fandt, at Sagen slet ikke var forberedt; men det saa mærkeligt ud, at Udvalget vilde bygge videre for de Penge, som eventuelt kom ind ved Salg, naar det var saa umuligt at administrere Ejendommene. Det Synspunkt haledede ret stærkt.

A. B i t s c h udtalte, at mange af Byens Borgere var blevet meget forbavset ved at høre, at Kommunens Huse skulde sælges. Indstillingen sagde ikke noget som helst om Formen for et saadant Salg; men der var nævnt, at de muligvis kunde sælges som Interessentskaber, og saavidt Taleren bekendt havde Byraadet tidligere stillet Lejerne dette Tilbud. Men man kunde dog ikke tænke sig, at de ganske tilfældige Lejere i Husene skulde kunde danne Interessentskaber. Lejen blev jo for en Tid siden forhøjet netop med den Motivering, at Husene skulde forrente sig, derfor saa det underligt ud nu straks derefter at ville sælge Husene.

A. S n e u m advarede mod at udbyde Ejendommene til Salg, idet man kunde risikere at faa et Skambud, og det vilde være en Skandale for

Byen og kunde let skade Byens Kredit ved Forhandlinger om Laan o. lign. Man kunde heller ikke vente, at en Køber for Øjeblikket vilde tage Huslejen som Maalestok for, hvad en Ejendom er værd.

P. P e t e r s e n indrømmede, at Udvalget ikke nærmere havde forberedt Sagen, idet det jo var et andet Udvalg, som havde med Salg af Kommunens Grunde at gøre. Taleren kunde dog godt tænke sig, at man slog de 40 % af, som man regnede med som Tilskud fra Stat og Kommune. Udvalget saa nødigt, at der skulde bygges flere kommunale Boliger; men hvis man alligevel skulde bygge, kunde der maaske ved Salget faas nogle Penge dertil.

M a r t h i n P e d e r s e n havde sluttet sig til Forslaget ud fra den Betragtning, at hvis Kommunen alligevel skulde sælge Husene, vilde det være den bedste Tid at gøre det nu, og nogle Penge kunde der vel ogsaa komme ind til fortsat Byggeri. Nu udtaltes fra anden Side, at det tværtimod var den daarligste Tid at ville sælge, og Taleren skulde ikke forsøge at afgøre, hvem der havde Ret. Administrationen behøvede vel ikke i al Almindelighed at være vanskeligere for Kommunen end for andre; men der fandtes maaske nok i Kommunens Huse enkelte vanskelige Lejere, som man paa Grund af Bolignøden havde været nødt til at tage.

A n d r. C h r i s t e n s e n havde ikke anbefalet at bruge Pengene til at bygge Huse for og saa helst, at Kommunen ikke byggede flere Huse. Men Borgmesteren ønskede jo undertiden at faa et eller andet Hus opført.

M a r i u s G e e r t s e n hævdede, at de fleste

Folk helst vilde sælge nu for at faa det mindst mulige Tab, og det samme Synspunkt maatte gælde for Kommunen. Taleren vilde derfor anbefale at forsøge at sælge paa den ene eller den anden Maade. Maaske kunde der naas et Resultat paa den af Konsul Petersen antydede Maade ved at afskrive 40 %. Hvis man ventede til senere, kunde Tabet let blive større.

H. P. Christensen gjorde opmærksom paa, at der for Øjeblikket var mange Ejendomme til Salg, og de kunde ikke sælges, selv med ledig Lejlighed. Det var tilstrækkeligt Bevis for, at ingen kunde købe Ejendomme nu, i hvert Fald ikke med nogen Udbetaling. At sælge dem som Andelshuse kunde selvfølgelig ikke praktiseres, før en Del af Lejlighederne blev frigjort, saa at de Folk, som ønskede at købe et Hus, kunde flytte sammen.

F o r m a n d e n syntes, at de Herrer, som talte for Salg, arbejdede paa at ødelægge den private Spekulation, for naar de, der havde Penge, købte Kommunens Huse, kunde Byens Haandværkere jo ingen Huse sælge. Hvad Administrationen angik, laa Kommunens Huse netop udmærket, idet de var bygget karrévis og ikke spredt paa flere Steder, og de laa paa et af de fineste Strøg af Fremtidens Aarhus. Udvalget maatte lære at administrere, hvis det ikke forstod det. Man kendte heller ikke, hvorledes Staten vilde stille sig til et eventuelt Salg, for der fulgte jo visse Baand med et Statstilskud.

P. P e t e r s e n skulde ikke drøfte Sagen videre, men blot udtale sin Glæde over Borgmesterens rørende Omsorg for Byens Haandværkere.

Sagen udsattes.

11. P. P e t e r s e n gav nogle Oplysninger om Boligsituationen ved den kommende Flyttedag.

F o r m a n d e n foreslog, at Byraadet bemyndiger Konsul Petersen til at rejse til København og søge Tilladelse til at disponere over Fodfolkskasernen til Husvilde.

Vedtoges.
